

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Lopez Teruel przeciwko OHIM

(Sprawa F-99/06)

(2006/C 249/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Hiszpania)
(Przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 20 października 2005 r. wydanej w następstwie opinii rozjemcy, o którym mowa w art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego;
- o ile istnieje taka potrzeba, uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 17 maja 2006 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą w dniu 20 stycznia 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik OHIM, przedstawiła zaświadczenia lekarskie usprawiedliwiające jej nieobecność w pracy od dnia 7 kwietnia

do dnia 7 sierpnia 2005 r. Ważność tych zaświadczeń została zakwestionowana przez OHIM, który poddał skarżącą kontrolom lekarskim. Na ich podstawie OHIM nakazał skarżącej stawienie się w miejscu pracy w dniu 2 sierpnia 2005 r. Postępowanie arbitrażowe, rozpoczęte na wniosek skarżącej zgodnie z art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego potwierdziło nieprawidłowości w zakresie nieobecności skarżącej.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty, z czego pierwszy dotyczy naruszenia akapitu piątego i szóstego wyżej przywołanego przepisu. Odnośnie do akapitu piątego skarżąca kwestionuje obliczenia dni nieobecności, które OHIM zakwalifikował jako nieusprawiedliwione w związku z kontrolami lekarskimi. Odnośnie do akapitu szóstego skarżąca uważa, że organ powołujący nieprawidłowo przystąpił do jednostronnego wyznaczenia rozjemcy, podczas gdy nie istniała niezgoda pomiędzy lekarzem instytucji a lekarzem skarżącej co do wyznaczenia trzeciego lekarza. Ponadto pięciodniowy termin, określony w tym akapicie rozpoczyna bieg dopiero od chwili, gdy lekarz instytucji nawiązuje kontakt z lekarzem urzędnika. Pomocniczo podnosi ona, że termin ten nie jest bezwzględnie obowiązujący.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi błąd uzasadnienia oraz nieprawidłowość opinii rozjemcy, gdyż wnioski ujęte w jego opinii nie są spójne z ustaleniami medycznymi w niej zawartymi.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi naruszenie obowiązku staranności, zasady dobrej administracji, zasady przejrzystości oraz prawa do obrony.